Montilivi, en números vermells

El percentatge actual de punts a l'estadi és el pitjor que el Girona ha signat a Segona A des del retorn el 2008

Santi Bueno i Nahuel Bustos es lamenten en desaprofitar una clara ocasió contra el Lugo a l'estadi.

La maquinària no acaba de rutllar. «L'equip vol i ho vol de veritat», s'afanyava a dir Francisco Rodríguez en roda de premsa, sense pair encara l'empat amb el Lugo en una actuació per oblidar només salvada per un gol de Sylla als últims minuts. El cas és que, per més que ho vulgui, l'equip de moment no pot. Si arribar al sisè lloc és l'objectiu, la línia de meta és encara a l'horitzó i s'ha de mirar amb els prismàtics. Si ho és la salvació, de moment el coixí és prou bo, encara que la dinàmica no acompanyi. Per joc i també per resultats. És molt irregular aquest Girona, que va fent com pot fora de casa, i que s'entrebanca de valent quan li toca jugar a Montilivi. A l'estadi els números s'escriuen amb rotulador vermell. Són ben fluixos i millorables i l'1-1 de dissabte no va fer altra cosa que confirmar-ho.

El bagatge a l'estadi és dels més pobres que l'equip hagi signat mai en aquesta mateixa categoria. Fa més d'una dècada que com a local no se'n sortia així de malament. Amb encara jornades per davant, l'actual Girona ha sumat menys de la meitat dels punts que ha disputat a Montilivi. En concret, un 48,9 per cent amb un bagatge inconstant. Són sis victòries, quatre empats i cinc derrotes. Més punts que han volat (23) dels que s'han acabat aconseguint (22). Aquesta mitjana no era tan baixa a Segona A des de la temporada 2009/10. Un cop acabada aquella Lliga, i amb l'agònica permanència gràcies al famós penal de Kiko Ratón en l'última jornada, els números eren un xic més fluixos que els d'ara: 47,6 per cent dels punts a casa. Des de llavors sempre s'han millorat les xifres, encara que les del curs 13/14, on també la salvació va ser increïble i lluitada fins al darrer sospir, eren similars a les del present, encara que una mica millors: 49,2 per cent.

Res a veure, per exemple, amb el rendiment del curs passat. No hi ha color, perquè el Girona 20/21 feia aigües a fora però era una piconadora a l'estadi, sumant 47 dels 63 punts en joc, gairebé tres quartes parts (74,6 per cent). No és, això sí, el millor bagatge dels darrers anys. Amb Rubi a la banqueta, la temporada 12/13 va ser per emmarcar en molts aspectes. Sobretot pel que fa als guarismes a Montilivi. Fins a 48 punts en tota la Lliga. Un 76,2, el millor percentatge que es recorda. Gens a veure amb el balanç actual. Són ja cinc derrotes a casa: 0-1 amb Fuenlabrada, Mallorca, Màlaga i Almeria; i 0-2 a mans del Leganés. En tot el curs anterior, i sense comptar les eliminatòries de la promoció, només se'n van patir dues: 0-2 amb l'Eix i 0-3 contra el Mirandés. És el Girona el tretzè millor local de tota la categoria. Pitjor encara va ser el rendiment a Primera, sobretot el de l'any del descens. Si amb Pablo Machín el 47,4 per cent de l'estadi es va compensar amb un excel·lent bagatge a fora, amb Eusebio Sacristán la història va ser del tot diferent. Només 15 punts de 57 i tres úniques victòries (26,3 per cent). Salvar-se així, impossible. Redreçar el rumb a casa és imprescindible. La propera oportunitat, contra l'Albacete, enfonsat al descens.

Font del document:
https://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2021/03/15/montilivi-numeros-vermells/1094397.html?utm_source=rss